

Open Huis Bijeenkomst van zaterdag 6 mei 2000**"Benedictijner Onderzoek"**

door Frank Vernooij

Inleiding

Op 5-12-1998 gaf Jos Verhulst een lezing voor de N.V.W.O.A., waarin hij onder meer melding maakte van zijn resultaten betreffende een groot onderzoek naar benedictijner monniken. In deze voordracht zal ik de resultaten bespreken van de replicaties die ik hiervan heb uitgevoerd.

Eerst even terug naar de grondslag van het onderzoek.

Verhulst nam als uitgangspunt het volgende. Wetend dat eerder statistisch astrologisch onderzoek nagenoeg niets heeft opgeleverd zul je, wil je een grotere kans maken iets aan te tonen, onderzoeksgroepen moeten nemen die zo homogeen en excentriek mogelijk zijn. Daarbij zouden bij voorkeur meer factoren in combinatie genomen moeten worden.

Zo kwam hij ertoe benedictijner monniken als doelgroep te nemen. Een bijzondere groep, waarvan de leden (in principe) de keuze maakten om hun hele volwassen leven een aparte leefstijl en leefomgeving te delen. Dus veel verdergaand dan b.v. het feit dat iemand topsporter blijkt te zijn, waarbij een veel kleiner aantal eigenschappen/talenten in het geding lijkt te zijn. Uiteraard zijn er bij monniken ook geregeld oneigenlijke factoren in het spel geweest, maar de verwachting is dat het effect daarvan toch betrekkelijk klein zal zijn.

Het tweede uitgangspunt van Verhulst was om 2 van de meest betekenisvolle factoren in een horoscoop te nemen, n.l. Zon en Maan, waarbij rekenkundig de Maan het grote voordeel biedt dat je een gemiddelde uitkomst als verwachte uitkomst mag nemen. (Dus wat afwijkt van het gemiddelde wijkt ook echt af). Van grote groepen monniken heeft hij aldus de Maanfase (afstand Zon-Maan) gemeten.

Vanuit het idee dat 15 graden de grootste gemene deler is van de meest gebruikelijke (majeure) aspecten, heeft hij de scores verdeeld in afstanden (sektoren) van 15 graden.

En hij kreeg de volgende uitkomsten:

Bij een eerste groep (A) van 796 monniken (tijden op 12 uur G.M.T.) vond hij dat over de 24 sectoren een ongelijkmatige verdeling optrad. Significant afwijkend (.04).

Deze 8 kloosters waren als gerenomeerd aangemerkt.

Dit was uiteraard een merkwaardig resultaat.

Om te checken of dit bij een volgende groep terugkwam heeft hij, weer op recommendatie, 14 nieuwe kloosters onderzocht, Totaal 653 monniken. (B) Hier geen rechtstreeks aantoonbare afwijking van het gemiddelde over de sectoren, maar wel en toch een enorm hoge correlatie met de eerste groep (.0006), en als je de 2 groepen bij elkaar telde, totaal 1449, was nu de ongelijkmatigheid van de verdeling over de sectoren nog veel groter geworden (.004). Kortom de 2 groepen hadden eenzelfde patroon ook al was de afwijking bij B niet significant aantoonbaar.

Hij heeft toen nog 24 kloosters, 1537 monniken (C) onderzocht.

De correlatie van C met A was .04, met B was hij .10 (niet significant, de grens ligt bij .05, d.w.z. een kleinere kans dan 5%) en met A+B was hij .03.

Als je A, B en C optelde (2986 monniken) werd de gevonden afwijking van de verwachting over de verdeling over de 24 sectoren nog groter, .001, een kans van 1 op 1000 dat dat toeval zou zijn. Daarbij vond hij grote pieken en dalen in verschillende sectoren die terugkwamen. B.v. in sektor 4 (een Maanfase van 45 tot 60 graden) bleken zeer veel monniken terecht te komen. I.t.t. sektor 9. Andere sektorverdelingen met afstanden van 5-10-12-18 of 20 graden gaven kleinere afwijkingen dan de gekozen maat van 15 graden.

Alles bij elkaar bijzondere en niet goed te verklaren uitkomsten.

Pikant detail is dat, zoals Verhulst mij later vertelde, hemzelf in de verdelingen, met het blote oog, het meest was opgevallen dat er een opmerkelijk verschil was tussen de bevolking van de oneven en even sectoren. Maar omdat ook bepaalde pieken en dalen zo terug leken te komen, en de verbanden tussen de groepen zo groot waren benevens het feit van de almaar oplopende onwaarschijnlijkheid bij de optelling van de groepen van de verdeling van het totaal, heeft hij dit niet expliciet vermeld.

In dit stadium vroeg hij om verdere replicatie door anderen en heb ik dat ter hand genomen.

In het voorjaar van 1999 nam ik 2969 andere monniken (D). In feite de overige Europese monniken, die Verhulst nog niet meegenomen had.

Het resultaat was, of beter gezegd leek, ontgoochelend. Ook al weet je door ervaring wijs geworden dat astrologisch onderzoek je niet altijd kadoos in de schoot werpt, had ik op grond van de zeer overtuigende resultaten tot dan toe niet verwacht dat de correlatie tussen mijn groep en de eerder onderzochte groepen nihil was. (Overigens blijft dit merkwaardig)

Er was ook absoluut geen afwijking van de verwachting over de verdeling over de 24 sectoren en ook niet het geheel van pieken en dalen. (wel sommige).

Ik dacht er met dit non-resultaat mee klaar te zijn.

Hoewel ook voor Jos Verhulst, met wie ik erover correspondeerde ontgoochelend, checkte hij mijn resultaten uiteraard ook op een eventueel verschil tussen de even en oneven sectoren.

En dat bleek ook in mijn resultaten terug te komen.

Edoch omdat dat niet expliciet vooraf als 'ontdekking' vermeld was konden we nu niet stellen dat dat resultaat bevestigd was.

Een overzicht van de gegevens vanuit het even (sectoren 2-4-6 etc.) en oneven (sectoren 1-3-5-etc) oogpunt:

Groep A	630 - 436	- 76 (overschot oneven sectoren)	
Groep B	315 - 338	- 23	
Groep C	745 - 792	- 47	
Totaal	1420-1566	- 146	Kans : .008
Groep D	1449-1569	-120	Kans : .03
Totaal	2869-3135	-266	Kans : .0006

(een kans van 6 op 10000 dat dat toeval is)

Omdat we dit dus **niet** expliciet voorspeld hadden, heb ik besloten nog een replicatie te doen en daartoe de overgebleven 2258 monniken van de andere continenten onder de loupe te nemen met nu als hypothese/voorspelling dat we opnieuw een verschil tussen de even en de oneven sectoren zouden aantreffen.

Een interessante, noodzakelijke en betekenisvolle bijzonderheid is dat ik nu de gemiddelde lokale tijd heb genomen en niet 12 uur G.M.T. B.v. voor de U.S.A. heb ik 18 uur G.M.T. genomen. Dit bleek een groot verschil te maken wat je indirect als een indicatie zou kunnen interpreteren voor het bestaan van dit Maanfase effect. (hoe zuiverder de gegevens, hoe groter aangetoond effect).

Maar, het resultaat van deze 2258 monniken :

Groep E	1091 - 1167	- 76	Kans : .06
---------	-------------	------	------------

Gestrand in het zicht van de haven lijkt het. Een kans van 6% voldoet niet aan het wetenschappelijk criterium van bewijsvoering want dat ligt op 5%. Zo is de overeengekomen spelregel.

Terzijde zij gezegd dat ik nog een groot aantal controles heb uitgevoerd over het totaal van 8231 monniken.

Andere sektorgroottes gaven, net als Jos Verhulst al eerder had gevonden, beduidend lagere

resultaten.

De fases tussen de Maan en alle andere planeten ,incl. Maansknoop, zwarte Maan en Cheiron idem. Ik heb de hele groep uur voor uur in de tijd verschoven en ook een verschuiving gemaakt waarbij alle geboortetijden telkens een dag verder worden geschoven.(met dank aan Jean Cremers voor het enthousiast fabriceren van de noodzakelijke software) en het resultaat is dat het effect gestaag afneemt.

Last but not least heb ik 100 nieuwe groepen gemaakt van 8231 waarbij at random telkens de oorspronkelijke geboortejaren door elkaar gehusseld zijn met behoud van de oorspronkelijke dag-maand combinatie. Geen van de 100 nieuw zoneverdelingen kwam qua afwijking in de buurt van de oorspronkelijke,echte groep.

Dit alles stemt overeen met de hele kleine kans die we al aangetoond hadden dat het toeval is.

Op de valreep viel ook nog in het oog dat verreweg het grootste deel van het gevonden verschil tussen de even en oneven sektoren toe te schrijven valt aan de eerste 12 sektoren, dus bij wassende Maan 'ontstaat'.

Een overzichtje (na correcties,waardoor de volgende cijfers enigszins afwijken van de eerder genoemde) :

	Vershil in sektor1-12	Vershil in sektor13-24	Totaal
Groep A+B+C 122	- 71	- 51	-
Groep D 109	-102	- 7	-
Groep E 76	- 79	+ 3	-
Totaal 307	-252	- 55	-

De kans dat de score van -252 toeval is bedraagt .00003, dus 3 op100.000.

Maar ook dit verschijnsel is niet vooraf voorspeld, dus heeft geen formele bewijskracht.

Nog enige losse konstateringen :

Er blijkt een groot verschil tussen de verschillende continenten .

Er zijn ook grote verschillen tussen kloosters afzonderlijk.

Het gevonden effect is in absolute zin niet groot.

Bij andere beschouwende groepen n.l. vrouwelijke benedictinessen en trappisten vonden we het verschil niet.(beiden ongeveer 500 data).

Het teken waarin de Zon staat wijkt van de verwachting af (.036).Onder meer een overschot van Zon in Ram!

De graden van de Zon wijken ook af van de verwachting : relatief meer eerste graden van de tekens zijn bezet.

Wat nu ?

Er lijken slechts 2 wegen open.

Hetzij publicatie in dit stadium met de conclusie dat we, naar strikte empirisch wetenschappelijke standaard, het verschijnsel niet hebben kunnen aantonen. Op een haar na n.l. het verschil tussen .06 en .05.

Hetzij verder onderzoeken en daarbij gebruikmaken van oudere data van overleden monniken.